

SVENSKA
RUN-URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Första Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKTE HOS JOH. BECKMAN, 1855.

Södermanland. Rönö härad, Runtuna socken, Eneberga.

En fjerdingsväg norr ut från Löfsund utfaller i Runviken en från Membrosjön kommande å, och den nämnda vägen följer å här varande Enberga ågor åns östra strand ett stycke. Runstenen står vester om vattenet, hårdt invid stranden, i byns gärde, och synes väl från vägen. Han skall för några år sedan legat öfvertäckt af jord, och har nu en lutande ställning.

Inskriften:

ÞINÞNIR : BNI : ÞATH : RTHPN : HTHT : ÞTHI : TT :
 ÞTRNIR : ÞTHNIR : HT * ...PT

Det är: ÞIUÞULFR BUI ÞAR RAISÞU STAIN ÞANSI AT FARULF FA-
 ÞUR SIN ...MA

Efter HT förekomma några runtecken till runorna PT, som sluta inskriften. Inom slingan, under korset, som liknar det å Löfsundsstenen, äro några svaga och afbrutna rister.

Om Söderbysten (Bautil 802) i denna socken skall framdeles talas. Nu anföres blott, till forskares tjänst och med anledning af Liljegrens grumliga yttrande i hans Runlära, sidan 140, Peringskölds upplysning rörande det af honom fullständigade, viktiga stället i inskriften. »Att jag», yttrar han, »hafver i min lectur och uttyhdning upfyllt det afslagna med *farin widu um alfur heimsens* hafver så vähl de qvarstående Runor och rummets tillåtelse med skriftens mening, samt andra inscriptioner gifvit mig anledning till.» Bautil 477, 1139, m. fl. återopas.

